

NOTAS AO PROGRAMA

MAÑÁN, TARDE E NOITE EN VIENA (1944)

Franz von Suppé naceu o 18 de abril de 1819 en Split (Dalmacia, Croacia), descendente dunha familia belga que probablemente emigrase no século XVIII. Foi parente afastado de Gaetano Donizetti e o seu nome orixinal era Francesco Ezechiele Ermenegildo Cavaliere Suppé Demelli. Simplificou e germanizò o seu nome en Viena, cando cambiou "cavaliere" por "von". Fóra de círculos germánicos, o seu nome podía aparecer como Francesco Suppé-Demelli. Suppé compuxo preto de 30 operetas e 180 farsas, ballets, vodevís e outras obras. Aínda que a maioría das óperas de Suppé caeron no esquecemento, as aberturas, especialmente Cabalería lixeira (Leichte Kavallerie) e Poeta e aldeán (Dichter und Bauer), sobreviviron e algunhas delas foron usadas nas bandas sonoras de películas, debuxos animados ou anuncios, ademais de ser interpretado con frecuencia nos concertos sinfónicos populares. Algunhas das óperas de Suppé son aínda interpretadas en Europa.

CONCERTO PARA FRAUTA EN RE m op. 283 Carl Reinecke (1824-1910)

Como compositor, Reinecke é coñecido fundamentalmente como autor de composicións pianísticas, sendo o mesmo un consumado intérprete. Neste sentido, a afinidade con Liszt e Schumann non pode ser máis evidente. Con todo, a maioría dá súa obra para piano enmárcase na chamada Hausmusik, música de salón inspirada en formas populares e melodías cantabile. A pesar diso, algunha dá súa música orquestral gozou de certas cotas de éxito, en particular ou seu Concerto para frauta e orquestra en re maior Op. 283, composto ao redor de 1908, pouco antes de morrer. Ou máis rechamante deste concerto é a aparente distancia que hai entre o marcado halo clasicista que emana a obra coa data dá súa composición. Coas innovacións e cambios compositivos dous primeiros anos do século XX en mente - xusto salientando polos manuais de historia en detrimento das continuidades - resultaría difícil situar cronoloxicamente esta obra. A articulación formal dos movementos, o tratamento dous recursos orquestrais e ou diálogo entre ou solista e a

orquestra manteñen a práctica habitual do século anterior. E, sobre todo, a linguaxe compositiva non ámbito dá tonalidade propio do Romanticismo e ou desenvolvemento temático do material son dos ingredientes principais. Dende o comezo, resulta patente a importancia dá sección de vento, á que Reinecke confía os compases que abren a obra e preparan a presentación dá frauta solista, antes de que o clarinete e as cordas aborden ou tema principal. As catro trompas teñen protagonismo no movemento central, enalzado polas cordas en sordina, mentres que non Finale a frauta adquire as maiores cotas de virtuosismo. Quizá sexan as melodías de contornos atractivos e ou virtuosismo de certos pasaxes os elementos que máis chamen a atención do oínte.

**SILVIA ROZAS
RAMALLAL**
(Frauta solista)

GAÑADORA DO III CONCURSO "SOLISTAS CA BMMC" ORGANIZADO POLO CONSERVATORIO SUPERIOR DE MÚSICA DA CORUÑA

Comeza os seus estudos na Escola de Música Municipal de Burela, pobo no que nace. Posteriormente, cursa o grao profesional no Conservatorio Profesional de Vilalba e no Conservatorio Profesional de Música de Viveiro, finalizando con Premio de Fin de Grao. Tras acceder coa nota máis alta da súa especialidade con 16 anos, na actualidade cursa 2º no Conservatorio Superior de Música dá Coruña, sendo os seus profesores César Concheiro e Miguel Gil. Compaxina estes estudos co Curso de Especialización Instrumental da Escola de Altos Estudos Musicais de Galicia, impartido por Laurent Blaiteau (flautista pral. da Real Filharmonía de Galicia). Recibiu clase e consello de flautistas da talla de Magdalena Martínez, Davide Formisanno, Juergén Franz, Salvador

Espasa, Anna Facekas, Pablo Sagredo, Salvador Martínez, Luís Perandones ou Saleta Suárez, entre outros. Gañou o III Concurso de

Interpretación solista coa Banda Municipal de Música dá Coruña, o III Concurso de Interpretación solista coa Orquestra Nova da Sinfónica de Galicia (organizado polo Conservatorio Superior de Música da Coruña) e o I Concurso Novos Solistas BMMC. Tamén participou no Festival Internacional Peregrinos Musicais, tocando de solista coa Real Filharmonía de Galicia. Recentemente obtivo praza de activo na Orquestra Nova da Sinfónica de Galicia. Colaborou con numerosas agrupacións como a Banda Municipal de Música da Coruña, a Banda Municipal de Burela, a Orquestra Clásica de Xove, a Banda Municipal de Viveiro, a Orquestra de Frautas de Galicia, a Banda Municipal de Arzúa, a Banda Municipal de Guntín ou nos concertos da Academia Rapsodia.

PEDRO E O LOBO Serguei Prokofiev

Cando tiña ao redor de corenta anos, Prokófiev volveu ao seu país natal, Rusia, despois de pasar vinte anos dando voltas por Europa e América. Xa por entón era un pianista famoso e un compositor moi completo. Unha das primeiras obras que compuxo nada máis chegar á súa terra (1935) foi o famoso conto sinfónico Pedro e o Lobo. Pero non pensades que foi a primeira obra que Prokófiev dedicou aos nenos, non, antes xa compuxera outras: a primeira delas foi unha pequena ópera chamada O patito feo baseada no famoso conto de Andersen. Cando tiña 27 anos escribiu unha obra para piano co título Os contos da anciá avoa. Máis adiante fixo unha colección de pezas para piano titulada Música para nenos que despois refixo para a orquestra e chamou Día de verán. Mesmo creou unha ópera cuxo tema é un simple conto de fadas: O amor das tres laranxas. Prokófiev nunca abandonou ao público infantil. En 1935, Natalya Sats e o teatro central infantil de Moscova encargaron a Sergei Prokofiev unha nova sinfonía musical para nenos. Tentábase cultivar o gusto musical nos nenos desde os pri-

PROGRAMA

I PARTE

MAÑÁN, TARDE E NOITE EN VIENA (1844)

Franz von Suppé

(Split, 18 de abril de 1819 - Viena, 21 de maio de 1895)

(transc. J.L. Represas)

CONCERTO PARA FRAUTA EN RE MAYO, Op. 283 (1908)

I Allegro moderato

II Lento e mesto

III Finale

Carl Reinecke (1824-1910)

(transc. J.L. Represas)

Solista: **Silvia Rozas Ramallal**

(GAÑADORA DO III CONCURSO "SOLISTAS CA BMMC" ORGANIZADO POLO CONSERVATORIO SUPERIOR DE MÚSICA DA CORUÑA)

II PARTE

PEDRO E O LOBO. CONTO SINFÓNICO (1936)

Serguei Prokofiev (1891-1953)

(transc. J.L. Represas)

Narrador: **Paco Lodeiro**

meiros anos de escola.1 Intrigado pola invitación, Prokofiev completou Pedro e o lobo en só catro días.2 A estrea produciuse o 2 de maio de

1936, e a súa acollida foi desfavorable. En palabras do propio autor, "...[a asistencia foi pobre e non conseguiu atraer moita atención.

Argumento

Pedro, un mozo pioneiro ruso, vive co seu avó, que é leñador, nunha casa nun claro do bosque. Un día Pedro sae de casa, deixando aberta a porta do xardín, e faise amigo dun paxaro. Un pato ve a porta aberta e decide saír a nadar ao estanque próximo. O paxaro e o pato empezan a discutir: "que clase de ave es ti que non podes voar?", ao que o pato replica: "Que clase de ave es ti que non podes nadar?". Entón o gato de Pedro sae sigiloso tentando atrapar ás aves e Pedro aconséllalles que se poñan a salvo, o paxaro voa a unha árbore e o pato nada ao centro do estanque. Entón chega o avó e rifa a Pedro por estar no prado, e dille que fose pódelle atrapar o lobo do bosque. Pedro responde dicindo que non ten medo, que é moi valente e pode atrapar ao lobo. O avó méteo na casa da orella e pecha a porta. Pouco despois en efecto aparece un enorme lobo, o gatoponse a salvo nunha árbore, pero o lobo atrapa ao pato e cómello. Pedro presencia a escena mirando a través dunha ranura da porta. Pedro agarra unha corda e salta o muro do xardín, e empolicase á rama dunha árbore. Pídelle ao paxaro que voe ao redor do lobo para distraelo, mentres el desde a rama prepara un nó corredizo, baixa a corda e consegue enlazar ao lobo pola cola. O lobo trata de liberarse pero Pedro tira con todas as súas forzas e logra atar a corda á árbore. Nisto chegan tres cazadores que viñan rastrexando ao lobo e prepáranse para dispararlle. Pero Pedro convéncelles para que lle axuden a levalo vivo ao zoo. E todos emprenden un desfile triunfal cara ao zoo, celebrando felices o fin do terror. Ao final pódese mesmo oír ao pato no interior da barriga do lobo pois llo tragou sen mordelo.

PACO LODEIRO
(Narrador)

Licenciado en Publicidade e enxeñeiro técnico de informática de xestión, Paco Lodeiro traballou como profesor na "Escola de Imaxe e Son da Coruña", no "IES Rodolfo Ucha de Ferrol" e no IES Fernando Wirtz Suarez da Coruña como profesor de informática. Pero Lodeiro comezou a facerse famoso a comezos dos anos noventa como unha cara coñecida da Televisión de Galicia. Alí presentou talk-shows e programas de entretemento, á vez que desenvolvía en paralelo unha carreira como actor de producións de ficción para televisión e, particularmente, como imitador e humorista na radio: primeiro no programa de Radio Voz "Corre Carmela que chove" e logo en Risoterapia, con Carlos Jiménez, Paco Lodeiro fíxose moi coñecido polas súas imitacións de Francisco Vázquez, naqueles tempos, alcalde da Coruña e tamén de Arsenio Igrexas. Desde Abril de 2013 presenta e produce para TVG o formato da súa creación Verbas Van. Desde 1991 presentou ou participou en programas en Televisión de Galicia como "Fatal, Fatal, Fatal", "Ou téquele téquele", "Tardes con Ana", "Que Serán?" Desde o ano 2001 ata 2010 presentou ininterrompidamente o concurso Cifras e Letras en Telemadrid (con máis de 1800 Programas). Este programa emítese ou se emitiu nas televisións autonómicas de Aragón, Castela-A Mancha, Asturias, Comunidade Valenciana, Estremadura, Asturias, Castela e León, Canarias y Galicia. Desde febreiro de 2006 ata Xaneiro de 2013 presentou e produciu a edición galega deste formato.1.449 programas. É coñecida tamén a súa faceta como actor, ben polo seu papel en series de ficción como Mareas Vivas, Terra de Miranda, Galicia Express ou Libro de Familia (todas en TVG), como a súa participación en longametraxes como Arde Amor, Branca Madison e Os mortos van rápido. Produciu documentais e programas de televisión, polo xeral relacionados coa música: "Pucho Boedo: un crooner na fin do mundo", "Satélites: unha orquestra de lenda" ou "Sempre Pucho". Desde setembro de 2012 participa

diariamente no magazine matinal da Radio Galega dirixido por Kiko Novoa ("Galicia por Diante"). Presentou magacíns en Radiovoz ("O Expreso de Galicia") e na Radio Galega ("Nunca Tal Oíra"). Pero neste medio a súa faceta máis coñecida é a da análise diaria da actualidade en clave de humor. Primeiro no grupo "Corre Carmela Que Chove" e desde 1997 no dúo "Risoterapia", con Carlos Jiménez, na Radio autonómica de Galicia. ou traballo máis recente é o disco "Cantando a Galicia" con Rosa Cedrón e Sito Sedes. Este disco orixina tamén unha xira do mesmo nome con actuacións en directo. Publicou dous discos como solista: "Marea Interior" e "Maxia Negra". Cantou como voz convidada en discos dos Tamara e Vos Satélites. É o autor xunto a Gastón Rodríguez dos temas musicais da serie de tv Libro de Familia. É unha das voces de "A Sonora Rueira", divertido e ecléctico grupo musical composto por un número variable de músicos no que participan Mario Mosteiro (Ex tractor amarelo), Pulpiño Viascom (Ex Jarbanzo Nejro), Miguel Ladrón de Guevara, Mangüi (ex diplomáticos de Monte Alto), Juanjo Ramos (Os Segredos), Pepe Repolo (Ex Orquestra Radio). Tamén versiona temas coñecidos adaptando as letras con fins humorísticos. Resultou especialmente relevante a versión de Pedro Navallas contando o roubo do Códice Calixtino por parte do electricista da Catedral de Santiago, A dedicada a Bobby Farrel, falecido cantante do grupo Boney M.

VINDEIROS CONCERTOS

PAZO DA ÓPERA

17 de xaneiro - 12.15 h

DIRECTOR: **A. VALERO**

Se desexan ser informados das nosas actividades mediante correo electrónico, poden solicitalo en banda@coruna.es

PAZO DA ÓPERA
13 DE DECEMBRO - 12.15 H.

DIRECTOR:
JOSÉ LUIS REPRESAS

TEMPADA
2015/2016

